

Sygn. akt V.2 Ka 522/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

Sędziowie: SSO Janusz Chmiel

SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Roman Czarnacki

w obecności Magdaleny Szymańskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2014 r.

sprawy skazanego:

K. H. /H./

syna M. i J.

ur. (...) w W.

w sprawie z wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 14 lipca 2014r. sygn. akt VI K 143/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. B. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych oraz 23 % podatku VAT w kwocie 27,60 złotych (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt V. 2 Ka 522/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim wyrokiem z dnia 14 lipca 2014r. sygn. akt VI K 143/14 rozpoznał sprawę K. H. w przedmiocie wydania wyroku łącznego skazanego następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 20 czerwca 2007 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt VI K 111/07 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., popełniony w dniu 15 grudnia 2006 r. w T., na karę jednego roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, połączony z dozorem kuratora, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania tj. dzień 15.12.2006r., zasądzono koszty, postanowieniem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 25 maja 2010 r. w sprawie pod sygnaturą akt VI Ko 474/10 zarządzono wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 4 maja 2009 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt II K 471/08 za czyny:

- z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 lipca 2008r. w W., skazano na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. popełniony w dniu 29 lipca 2008r. w W., skazano na karę 1 roku pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 2 lata pozbawienia wolności, na poczet kary zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 30.07.2008r. do 04.05.2009r., zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych;

3. Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 17 kwietnia 2012 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt VI K 798/11 za czyny:

- z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 stycznia 2011r. w P., skazano na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- trzy czyny z art. 278 § 1 k.k. popełnione w styczniu 2011r. w P., przy zastosowaniu art.91 § 1 k.k. skazano na jedną karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. wymierzono karę łączną jednego roku pozbawienia wolności, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych, postanowieniem z dnia 25 czerwca 2012 roku zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 26 stycznia 2011 roku do dnia 28 stycznia 2011 roku;

4. Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 6 listopada 2012 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt II K 633/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 2 maja 2012 r. w W., na karę jednego roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, orzeczono karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka i jednocześnie na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono na jej poczet okres zatrzymania w sprawie tj. od 03.05.2012r. do 04.05.2012r., zasądzono koszty;

5. Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 5 sierpnia 2013 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt VI K 271/13 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od lipca 2012 r. do 8 września 2012 r. w P., na karę siedmiu miesięcy pozbawienia wolności, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych;

a następnie Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim orzekł:

Na zasadzie art. 572 k.p.k. i art. 85 k.k. stwierdził brak przesłanek do wydania wyroku łącznego i orzeczenia kary łącznej odnośnie kar jednostkowych z wyroków:

a) Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 20 czerwca 2007 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt VI K 111/07;

b) Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 4 maja 2009 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt II K 471/08;

c) Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 17 kwietnia 2012 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt VI K 798/11;

i w tym zakresie postępowanie umorzył;

Na zasadzie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 89 § 1 k.k. w zw. z art. 89 § 1a k.k. połączył skazanemu K. H. kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone względem niego w wyrokach:

a) Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 6 listopada 2012 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt II K 633/12, skazano na karę jednego roku pozbawienia wolności,

b) Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 5 sierpnia 2013 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt VI K 271/13, skazano na karę siedmiu miesięcy pozbawienia wolności,

i w miejsce tych kar jednostkowych orzekł względem skazanego karę łączną 1 roku pozbawienia wolności i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

Na zasadzie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. i na zasadzie art. 63 § 1 k.k. zmienił rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 5 wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 6 listopada 2012r. sygn. akt II K 633/12 w ten sposób, że okres zatrzymania w dniach 3 i 4 maja 2012 roku zaliczyć na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w pkt 2 sentencji wyroku łącznego;

Stwierdził, że w pozostałym zakresie wyroki wymienione w pkt 2 podlegają odrębnemu wykonaniu;

Na zasadzie art. 29 ust 1 Ustawy – Prawo o adwokaturze przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. B. kwotę 120 zł powiększoną o 23% podatku VAT, łącznie 147,60 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

Na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków postępowania.

Od powyższego wyroku apelację złożyła obrońca skazanego, która na mocy art. 444 kpk i art. 425 § 1-3 kpk zaskarżyła wyrok na korzyść skazanego. Wyrokowi temu zarzuciła na podstawie art. 438 pkt 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na przyjęciu przez Sąd, iż względem skazanego nie istnieje możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej, mimo, iż spełnione zostały przesłanki z art. 69 kk czyli zachodzi podstawa do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej. Z ostrożności procesowej gdyby w/w zarzut nie został przez Sąd uwzględniony poniosła na podstawie art. 438 pkt 4 kpk rażącą surowość wymierzonej kary łącznej jednego roku i trzech miesięcy pozbawienia wolności, ponieważ kara ta nie uwzględnia w znaczącym stopniu okoliczności dotyczących skazanego, które mają wpływ na ograniczenie wysokości przedmiotowej kary łącznej. Jednocześnie wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania bądź zastosowanie wymiaru kary łącznej bardziej korzystnej niż wymierzona skazanemu w zaskarżonym wyroku względnie przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Nadto wniosła o

przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym z urzędu, gdyż koszty te nie zostały w całości ani w części uiszczone.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego na uwzględnienie nie zasługiwała i to w stopniu wręcz oczywistym. W pierwszej kolejności Sąd odniesie się do szerszego zarzutu jakim jest zarzut rażącej niewspółmierności kary. Odnosząc się do tego zarzutu przypomnieć jedynie należy, iż stosowanie przez Sąd przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji czy też kumulacji jest wyłącznie uzależnione od istniejącego pomiędzy poszczególnymi czynami wchodzącymi w skład zbiegu realnego związku podmiotowo – przedmiotowego i czasowo- przestrzennego. Innymi słowy im ów związek ściślejszy tym Sąd winien odwoływać się do zasady absorpcji, natomiast brak owej więzi skłaniać powinien do stosowania zasady

kumulacji. W przedmiotowej sprawie czyny objęte zbiegiem realnym stanowią przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 64 § 1 kk popełnione od 02.05.2012r. do 08.09.2012r. Jakkolwiek mamy do czynienia z jednorodnością przypisanych czynów tym niemniej popełnione one zostały w dość dużym interwale czasowym. Nie może być zatem mowy o istnieniu ścisłej więzi podmiotowo – przedmiotowej. Ten układ procesowy wyklucza możliwość zastosowania zasady pełnej absorpcji. W przedmiotowej sprawie Sąd mając do wyboru kary od 1 roku pozbawienia wolności do 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności orzekł 1 rok i 3 miesiące pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary zatem Sąd merytoryczny sięgał po zasadę zbliżoną do absorpcji. Przypomnieć jedynie należy, iż rażąco niewspółmierność kary o której mowa w art. 438 pkt 4 kpk zachodzić może tylko wówczas, gdyby na podstawie ujawnionych okoliczności które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 kk oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego. Innymi słowy zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia nie uwzględnia jednak w sposób właściwy zarówno okoliczności popełniania przestępstwa, osobowości sprawcy jak i stopnia zawinienia, innymi słowy gdy jest w społecznym odczuciu karą niesprawiedliwą. Orzeczona przez Sąd Rejonowy kara łączna powyższych cech nie nosi, jest karą wyważoną, ukształtowaną zgodnie z regułami określonymi w art. 85 kk.

Odnosząc się do kolejnego postulatu skarżącego, a to wniosku o warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej – to również ten zarzut jak i wniosek okazały się całkowicie bezzasadne. Należy podkreślić, iż warunkowe zawieszenie wykonania kary jest instytucją stosowaną przede wszystkim ze względu na osobę sprawcy. Merytorycznie najważniejszym warunkiem jego orzekania jest dodatnia prognoza oparta na właściwościach i warunkach osobistych sprawcy. Słusznie Sąd Rejonowy uznał, iż po stronie skazanego nie istnieją żadne przesłanki do przyjęcia, iż skazany ten więcej nie będzie wchodził w kolizje z prawem. Skazany był już wielokrotnie karany, czyny wchodzące w zbieg realny i kary łącznej popełnione zostały w warunkach powrotu do przestępstwa w sytuacji wielokrotnego uprzedniego karania skazanego. Również aktualna opinia o skazanym z Zakładu Karnego jest opinią przeciętną, w tym kontekście uznać należy, iż wymierzona kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze bezwzględny nie może być uznana za rażąco niewspółmiernie surową, ani też taką która zapadłaby w następstwie błędu w ustaleniach faktycznych. Zresztą sam skarżący nie wskazuje na jakikolwiek realny element mogący być podstawą owej pozytywnej

prognozy kryminologicznej warunkującej zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Reasumując powyższe Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.